

yotik şant uygulamalarının yapılabildiği bir anomali türüdür. Vezikoamniyotik şant uygulanabilmesi için fetal idrar analizinde ve fetal böbreklerin ultrasonografik değerlendirilmesinde iyi prognostik bulguların olması gerektiği belirtilmektedir. Fetal idrarda Na < 100 mEq/L, Cl < 90 mEq/L, ozmolarite < 210 mOsm/L, beta-2 mikroglobulin < 4 mg/L ve Ca < 8 mg/L olması iyi prognostik göstergelerdir. Sonografik olarak böbreklerin normal ekojenitede olması, renal kortikal kistlerin olmaması ve kortikomedüller farklılaşmanın korunmuş olması da iyi prognostik faktörlerdendir. Kötü prognostik göstergelere sahip erken yakalanmış olgularda gebelik terminasyonu en makul seçenek olarak gözükmektedir. Prognozu etkileyen en önemli komplikasyon renal displazi ve atrofidir. Bunun altında, obstrüksiyona uğramış üriner sistemdeki basınç artışı olduğu düşünülmektedir. Bu basıncın olumsuz etkileri üriner ekstrasvazyon ile hafiflemektedir. Bizim vakamızda olduğu gibi ileri gebelik haftasındaki mesane rüptürünün renal hasara engel olduğu düşünülerek gebeliğin devamına karar verilmiştir. Uzun dönem takiplerde rüptür tarafındaki böbrek fonksiyonlarının daha iyi olduğu gösterilmiştir.

Sonuç: Antenatal mesane rüptürü nadir ve tanısı zor bir durumdur. Fetüs tarafından oligohidroamniyoz ve hidronefroz gelişmedikçe iyi tolere edilebilir.

Anahtar kelimeler: Üretral obstrüksiyon, antenatal mesane rüptürü, posterior üretral valv

Ref. No: 87 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191186>

Özofagus atrezisi ve trakeözofageal fistül: olgu sunumu

Okan Özden, İsmet Gün, Cem Kızılaslan, Oktay Tosun, Serkan Ertuğrul, Ercüment Müngen

GATA Haydarpaşa Eğitim Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İstanbul

Giriş: Trakeözofageal fistül (TÖF) ve özofagus atrezisi (ÖA) yaklaşık 5500-6000 doğumda bir gözlenmektedir. Erken gebelik haftalarında prenatal ultrasonografide midenin gözlenmemesi ve ileri gebelik haftalarında polihidroamniyoz varlığı erken klinik bulgularıdır. Biz konuyu bir kez daha hatırlatmayı ve konunun önemini vurgulamayı amaçladık.

Olgu: Yirmi dört yaşında G1P0 gebenin yapılan ilk ultrasonografik muayenesinde 1. çocuğuna 7 haftalık gebelik hali tespit edildi. Hastanın anamnezinde sigara alışkanlığı dışında özellik yoktu. On bir hafta 5 günlük gebelik mevcut iken yapılan ultrasonografik değerlendirmede mide ve mesane izlenirken, nukal saydamlık 1.4 mm olarak ölçülmüş ve birinci trimester ta-

rama testi "düşük riskli" olarak değerlendirilmişti. Otuz dört hafta 2 günlük iken yapılan ultrasonografide polihidroamniyoz saptandı. Gebe, 36 hafta 4 günlük iken membran rüptürü nedeni ile kliniğe yatırılarak spontan vajinal yol ile 2800 g ağırlığında Apgar skoru 8 olan canlı bir kız bebek doğurtuldu. Bebeğin doğum sonrası kontrolleri normaldi. Postpartum 1. günde anne ve bebek şifa ile taburcu edildi. Postpartum ikinci günde beslenme sonrası kusma, morarma ve solunum sıkıntısı gelişmesi üzerine bebeğin yapılan muayenesinde nazogastrik sondanın ilerletilememesi ve kesin tanı için çekilen baryumlu grafi sonrası ÖA-TÖF tanısı konarak operasyon planlandı. Bebek postpartum 5. günde opere edildi.

Tartışma: ÖA-TÖF prenatal tanısında ultrasonografi en değerli erken tanı yöntemi olmakla beraber antenatal tespit edilme yüzdeleri %39 ila %56 arasında değişmektedir. Ultrasonografide erken dönemde tek bulgu çoğunlukla mide sıvısının gösterilememesidir. Ancak, olguların önemli bir kısmında mide sekresyonu veya kör özofagus poşu mide sıvısı olarak yorumlanarak yanılıya neden olabilmektedir. ÖA olgularının yaklaşık %90'ına eşlik eden TÖF, amniyon sıvısının mideye dolmasına izin vererek, erken gebelik haftalarında mide sıvısının izlenmesine yol açabilmektedir. Ayrıca, midenin boşalma zamanları da tanıda mutlaka göz önüne alınmalıdır. Mide sıvısının görülemediği durumlarda doğrudan tanıya gitmek yerine 80-90 dakika sonra ikinci bir değerlendirme şiddetle önerilmektedir. Postpartum ÖA tanısının gecikmesi akciğer enfeksiyonları, beslenme yetersizliği, güç kaybı, dehidratasyon ve ölümlerle sonuçlanabilir.

Sonuç: ÖA-TÖF tanısı gebelik takipleri esnasında bazen konulabilmektedir; postpartum dönemde tanınmaz ise ölümcül olabilir. Bu nedenle antepartum dönemde şüpheli bulguları olan bebekler, doğum sonrası vakit kaybetmeden nazogastrik sonda ile özofagus devamlılığı ve mideye geçiş açısından değerlendirilmelidir.

Anahtar kelimeler: Trakeözofageal fistül, özofageal atrezi, polihidroamniyoz

Ref. No: 90 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191187>

Chiari II malformation with spina bifida

Anıl Saygı, İsmet Gün, Oktay Tosun, Okan Özen, Cem Kızılaslan, Ercüment Müngen

GATA Haydarpaşa Training Hospital, Department of Obstetrics and Gynecology, İstanbul

Objectives: Spina bifida is a developmental congenital disorder. Many individuals with spina bifida have an interrelated abnormality of the cerebellum, named